

Kardisport - Ott Pähna

Ott Pähna

Kardispordiga alustasin 1988. aastal. Alguse sai kõik tänu Hiiu Teedevalitsuse autospordi huvilisele juhatajale Uno Rüütelmaale ja isa Toivo Pähnale, kelle abil soetati 50cm³ mootoriga kart. Esimesel võistlusel osalesin kohe samal aastal ja see õnnestus võita.

Põhilised sõitjad olid Hiiu Kaluri juures tegutsevast kardiklubist, Emmaste kolhoosist ja Käina EPT-st. Tuntuim oli kindlasti Marko Suuster, kes osales ka Eesti meistrivõistluste etappidel. 1988.–1992. a. osalesin ainult Hiiumaa võistlustel. Hiiumaa meistriks tulin aastatel 1989, 1990, 1991 ja 1992.

Kuna Hiiumaa võistlused olid läinud väga edukalt, hakkas isa otsima võimalusi, kuidas muretseda forsseeritud 125 cm³ mootor, millega oleks võimalik konkureerida ka vabariiklikel võistlustel. Tänu Tõnu Suustri kontaktidele saime mootori Hiiumaa päritolu mehelt Arne Uusneemelt, kelle poeg Urmas oli lõpetanud kardispordiga tegelemise.

1992.–1995. a. osalesin Eesti meistrivõistlustel ja karikasarjas masinaklassis JUNIOR ja M125 - forsseeritud 125 cm³ neljakäiguline Minski mootor. Algul oli raske mootori ja ülekande õigeid seadeid leida ja palju tuli ette tehnilistel põhjustel katkestamisi. Hiiumaa meistrivõistlustel osalemisest loobusin, kuna Hiiumaa võistlejad kasutasid standard Minski mootoreid ja mina forsseeritud, mis sarnanesid ainult väliselt. Käina ringraja ringiaja erinevuseks tuli umbes 10 sekundit.

Kindlasti aitas kardispordi arengule Hiiumaal kaasa Käina raja valmimine ja klubi Kärkla Kart loomine. Kärkla Kart klubi värvides hakkasid lisaks minule vabariiklikel võistlustel osalema ka Eero Kaev ja Rene Kiil.

Minu parimateks tulemusteks olid Eesti meistrivõistluste ja karikasarja 6 etapivõitu, üks II koht ja viis III kohta. Balti MV Läti Liepaja etapi II koht - võistlejaid minu masinaklassis oli 30 ja tänu sõiduveale teises sõidus pidin viimast sõitu alustama 13. kohalt ja tõusin lõpuks teiseks. Esimese sõidu III koht ja kolmanda sõidu II koht andsid kokkuvõttes etapi II koha.

Parimaks hooajaks oli 1993. a. Eesti kardispordi edetabeli II koht masinaklassis JUNIOR. Eesti meistrivõistluste IV koht jääb muidugi kripeldama, üheksast peetud sõidust läks arvesse kuus paremat. Minu kohtadeks olid kolm I kohta, III, IV ja IX koht. Tehniliste tõrgete tõttu katkestasin kolm sõitu, neist ühe eelviimasel ringil teiselt kohalt.

Kõige huvitavamaks võistluseks pean Eesti MV etappi Aravetel, mis koosnes kolmest sõidust, mis kõik õnnestus võita, kuigi tehnika tõrkus. Nimelt juba kvalifikatsioonis purunes käigukastis hammasratas, mis tegi mootoris augu ja käigukasti õli hakkas lekkima. Kuna esimese sõiduni oli väga vähe aega, parandas isa augu teibi ja liimiga. Viga oli saanud ka neljanda käigu hammasratas ja seetõttu ei seisnud käik sees. Käigukast tegi sõidu ajal ebaloomulikku häält, mis läks järjest hullemaks. See, et tehnika lõpuni vastu pidas, andis võidule erilise tähenduse.

1995. aastal lõpetasin võistlemise, kuna kadus masinaklass M-125 ja uue tehnika soetamine osutus liiga kulukaks.

Eesti meistrivõistluste etapp Aravetel 1993. a. Juhib nr. 5 - Ott Pähna.